

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**80 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2020

Наукове видання

Збірник тез доповідей 80 наукової конференції викладачів академії
7 – 8 травня 2020 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 15 від 05.05.2020 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор
Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор
Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор
Бурдо О.Г., д.т.н., професор
Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О.І., д.т.н., професор
Жигунов Д.О., д.т.н., доцент
Іоргачова К.Г., д.т.н., професор
Капрельянц Л.В., д.т.н., професор
Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.
Косой Б.В., д.т.н., професор
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор
Мардар М.Р., д.т.н., професор
Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор
Павлов О.І., д.е.н., професор
Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент
Станкевич Г.М., д.т.н., професор,
Савенко І.І., д.е.н., професор,
Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,
Ткаченко О.Б., д.т.н., професор
Хобін В.А., д.т.н., професор,
Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор
Черно Н.К., д.т.н., професор

за даними Укрстату наша країна займає перше місце, що неможливо. Таке викривлення сталося в результаті того, що декларують мільйони статки лише 2 тис. чоловік [5].

Висновки. Найкращі економісти вважають, що пора відмовитись від застосування старих показників розвитку. Але більшість нових методик мають ряд недоліків, які ще треба виправляти. Індекс інклюзивного розвитку враховує екологічні та соціальні проблеми, але для його розрахунку використовується багато різномірної інформації, що може призвести до спотворення кінцевих результатів, тому його використання доцільне разом з показниками ВВП та ВНД.

Література

1. Економіст из Украины, научивший мир исчислять ВВП. URL: www.bbc.com/ukrainian/ukraine_in_russian/2016/04/160429_ru_s_simon_kuznets. (дата звернення: 13.03.2020 р.)

2. GDP is not a good measure of wellbeing – it's too materialistic. URL: www.theguardian.com/business/2018/dec/03/gdp-wellbeing-health-education-environment-joseph-stiglitz. (дата звернення: 13.03.2020 р.)

3. Ease of Doing Business rankings. URL: www.doingbusiness.org/en/rankings. (дата звернення: 13.03.2020 р.)

4. The Inclusive Development Index 2018. URL: www.reports.weforum.org/the-inclusive-development-index-2018/?doing_wp_cron=1584690949.0971579551696777343750. (дата звернення: 14.03.2020 р.)

5. За 2018 декларації подали понад двох тисяч мільйонерів URL: www.ukranews.com/ua/news/625647-miljonery-podaly-v-dva-razy-bilshe-deklaratsij-v-2018. (дата звернення: 14.03.2020 р.)

СТРУКТУРА КАПІТАЛУ ЯК ПРЕДМЕТ ЕКОНОМІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ: СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ

Федорова Т.С., аспірантка 1 року навчання

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Економіка кожної країни представляє собою чітко налагоджену систему, що функціонує завдяки безперервному виробництву, розподілу, обміну та споживанню товарів та послуг. Найбільш ефективно організованою є така економіка, яка має найкращі якісні та кількісні показники за умови обмеженості ресурсів. В залежності від рівнів охоплення виділяється макроекономіка (функціонування на галузевому та державному рівні) та мікроекономіка (функціонування на рівні окремих підприємств). У даній роботі буде розглядатися саме мікроекономічний рівень.

Економіка складається із окремих суб'єктів господарювання, а саме домогосподарств, підприємств і держави. Домогосподарства переважно виступають у якості споживачів кінцевих продуктів виробництва, підприємства – як постачальник товарів та послуг, держава – у якості регулятора діяльності перших двох. Найбільшу увагу у даній роботі приділено саме підприємствам, оскільки однією із основних цілей функціонування є отримання прибутку та реінвестування його у відтворення виробництва. В свою чергу, відтворення виробництва є необхідним штовхальним елементом руху економіки.

Успіх функціонування економіки в цілому залежить від якості показників діяльності кожного окремого підприємства. Тоді як метою функціонування окремого підприємства, окрім отримання прибутку та задоволення споживчих потреб, є збільшення власної ринкової вартості. Збільшення вартості можливе за рахунок підвищення ефективності використання наявного капіталу.

Актуальність. Капітал – одна з найбільш вагомих економічних категорій, що

досліджується протягом тривалого часу. Оскільки капітал виконує роль своєрідного палива для функціонування економіки, доречно розібратися в особливостях його формування, структури та ефективності використання.

Аналіз останніх публікацій. Поняття капіталу підприємства та його структури досліджено багатьма вітчизняними й зарубіжними вченими, серед яких І.І. Агапова., В.Д. Базилевич, І.Т. Балабанов, Г.Н. Богачева, І.А. Бланк, О.І. Бідник, Є.Ф. Брігхем, Л.І. Катан, Р.С. Квасницька, С.М. Клименко, Т.А. Черемісова, Г.О. Крамаренко, А.М. Поддєрьогін, В.О. Подольська, В.В. Селезньов, Ю.А. Стельмащук, О.О. Суярова, С.В. Юшко та ін. На сьогодні питання капіталу, його структури та її оптимізації залишається актуальною.

Формування цілей дослідження. Основною метою даної роботи є дослідження поняття капіталу, його структури та особливостей формування в умовах ринкової економіки.

Викладення основного матеріалу. «Паливом» для функціонування будь-якого підприємства є капітал. З точки зору економічних дисциплін, існує два основних погляди на тлумачення цього поняття. Перший – капітал представляє собою можливість та сукупність форм мобілізації фінансових ресурсів для одержання прибутку, другий – капітал виступає як загальна вартість засобів, що може бути виражена у грошовій, матеріальній та нематеріальній формах.

Поняття «капіталу» має відмінності трактування у вітчизняній і зарубіжній науковій літературі. Відповідно до першого підходу капітал – відображає майно власників підприємства, оцінене в балансі у вигляді акціонерного капіталу, емісійного доходу та нерозподіленого прибутку. Величина капіталу розраховується як різниця між вартісною оцінкою активу фірми та її заборгованістю перед третіми особами (кредитори, держава, власні працівники та ін.). Відповідно до другого підходу, під капіталом розуміють сукупні матеріальні активи підприємства (основні засоби, інвентар та ін.) [1].

Структура капіталу представляє собою співвідношення всіх видів власного та позикового капіталів. Власний капітал включає в себе капітал, що є основою для формування статутного фонду (акціонерний, пайовий), резервний капітал та нерозподілений прибуток. Позиковий капітал складається з тимчасово залучених грошових коштів (кредитів, позик) за користування якими здійснюється оплата у вигляді відсотків.

Для того щоб підприємство функціонувало найбільш ефективно, необхідно зберігати певну пропорцію у співвідношенні власного та позикового капіталу. Пропорція визначається індивідуально в залежності від особливостей кожного окремого підприємства. Переваги та недоліки використання кожного з видів капіталу наведено у таблиці 1.

Таблиця 1 – Переваги та недоліки використання власного та позикового капіталів

Вид капіталу	Переваги	Недоліки
Власний капітал	1. Забезпечення високої фінансової стійкості 2. Простота залучення	1. Обмеженість обсягу залучення 2. Висока вартість 3. Відсутність можливості приросту коефіцієнту рентабельності
Позиковий капітал	1. Відносно низька вартість 2. Можливість приросту коефіцієнту рентабельності	1. Невисока фінансова стійкість 2. Складність залучення 3. Платність використання

Таким чином, щоб нівелювати недоліки використання власного капіталу, необхідно частково залучати позиковий капітал. Важливим залишається момент пошуку такого співвідношення при якому вартість залучення коштів буде мінімальною, а ефективність від використання, а саме збільшення ринкової вартості, – максимальною. Тобто кінцевою метою дослідження капіталу підприємства є пошук його оптимальної структури. Найбільш примітним є те, що в залежності від умов функціонування ринку пропорції змінюються і,

таким чином, підприємству необхідно постійно відстежувати оптимальність структури капіталу та проводити перерозподіл пропорції власного та позикового капіталів [2, 3].

Висновки. Капітал є основою для функціонування будь-якого підприємства. В залежності від джерел залучення розрізняють власний та позиковий капітал. При залученні більшої частки власного капіталу підприємство забезпечується фінансовою стійкістю, проте зменшує шанси на збільшення темпів свого розвитку, оскільки не може забезпечити формування необхідного додаткового обсягу активів. Якщо залучається переважно позиковий капітал, то виникають зобов'язання щодо сплати за користування цим самим капіталом у вигляді відсотків, проте створюються умови для можливості приросту прибутку на вкладений капітал. Таким чином, основною метою користування капіталом є збереження «золотої середини» шляхом оптимального співвідношення частки власного та позикового капіталів.

Література

1. Тарасевич В.М. Капітал як предмет економічного дослідження / В.М. Тарасевич, І.Л. Леонідов. // Економічний вісник університету. – 2017. – № 33. – С. 3–4.
2. Грищенко О.І. Оптимізація структури капіталу некомерційних організаціях О.І. Грищенко // Некомерційні організації в Росії. – 2013. – № 1. – С. 5.
3. Семенова Т.В. Оптимізація структури капіталу підприємства / Семенова Т.В., Шамрицька А.С. // Молодий вчений . – 2014. –№ 6. – С. 32-34

ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА ВИРОБНИЦТВО ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ М'ЯСОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ

**Петков О.І., аспірант кафедри економіки промисловості
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

На сьогодні споживання продукції підприємств м'ясопереробної галузі, займає суттєву частку у раціоні людини. Від розвитку цієї галузі залежить забезпечення населення України необхідними продуктами харчування, що виробляються з м'яса. Основним ресурсом, який забезпечує стабільний розвиток цієї галузі є наявність необхідної кількості худоби. Але на сьогоднішній день цей показник зазнає щорічного скорочення.

Так за період 2015–2019 років склалася тенденція щорічного скорочення поголів'я корів та свиней в середньому на 4,2 % та 5,1 % на рік відповідно. При цьому поголів'я птиці демонструє тенденцію сталого зростання після 2016 року в середньому на 2,8 % на рік [1].

Такі дані свідчать про перехід сільськогосподарських підприємств на утримання більш прибуткової птиці, замість корів та свиней, утримання яких з кожним роком стає все дорожчим.

Якщо говорити про загальну структуру виробництва м'яса в Україні, то тут спостерігається досить однакова тенденція протягом останніх років. Виробництво м'яса курей демонструє щорічне зростання, а кількість яловичини та свинини, то дещо збільшується то зменшується.

Наступна тенденція, що характеризує ринок м'яса України – це збільшення середньої ваги однієї голови худоби: у 2019 році середня маса однієї голови великої рогатої худоби (ВРХ) порівняно з 2018 роком стала більше на 1,3 % або на 6 кг [1].

Дуже важливий фактор, що впливає на ринок м'яса та м'ясопродуктів, – це експорт/імпорт продуктів тваринництва. Аналіз експортно-імпоротної статистики показав, що обсяги експорту та імпорту збільшуються щорічно, але при цьому за період з 2015 по 2019 роки було експортовано м'яса та живих тварин в 2,8 раз більше ніж імпортовано, що

СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІКА ПРОМИСЛОВОСТІ»

СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ ТА УПРАВЛІННЯ	
Павлов О.І.	311
СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ СТАЛОГО ТА ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ	
Самофатова В.А.	312
СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО У КОНТЕКСТІ ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ	
Дідух С.М.	314
ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	
Крупіна С.В., Яблонська Н.В.	315
АНАЛІЗ СКЛАДОВИХ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ М'ЯСОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	
Ощепков О.П., Магденко С.О.	317
ОЦІНКА СУЧАСНОГО СТАНУ ПОТЕНЦІАЛУ РОЗВИТКУ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	
Лобоцька Л.Л., Фрум О.Л.	319
ПІДХОДИ ДО ПРОГНОЗУВАННЯ ЦИКЛІЧНОСТІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	
Кулаковська Т.А.	321
МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ХАРЧОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Берегова Т.А.	322
ІНКЛЮЗИВНА ЕКОНОМІКА ЯК НОВА ПАРАДИГМА СТАЛОГО РОЗВИТКУ	
Мініна В.О.	324
СТРУКТУРА КАПІТАЛУ ЯК ПРЕДМЕТ ЕКОНОМІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ: СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ	
Федорова Т.С.	326
ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА ВИРОБНИЦТВО ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ М'ЯСОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ	
Петков О.І.	328

СЕКЦІЯ «УПРАВЛІННЯ БІЗНЕСОМ»

НАПРЯМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЗЕРНОВОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ	
Басюркіна Н.Й.	330
УПРАВЛІННЯ ХАРЧОВИМИ ВІДХОДАМИ В УКРАЇНІ	
Свистун Т.В.	333
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЕКСПОРТУ УКРАЇНСЬКОГО БОРОШНА	
Савченко Т.В.	335
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	
Шалений В.А.	336
ВПЛИВ УТИЛІЗАЦІЇ ТА ВТОРИННОЇ ПЕРЕРОБКИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ НА СТАН НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	
Вігуржинська С.Ю., Колесник В.І.	338
ДЕЯКІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ ТОРГОВЕЛЬНИХ МЕРЕЖ В УКРАЇНІ	
Бровкіна Ю.О., Кривоногова І.Г.	340
ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ ПРОЕКТУ СОНЯЧНИХ ХОЛОДИЛЬНИХ УСТАНОВ	
Константинова Т.В.	341
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОДУКЦІЇ БЕЗВІДХОДНОГО АГРОВИРОБНИЦТВА: ПАРАМЕТРИ ТА ПОКАЗНИКИ	
Андрейченко А.В., Горбаченко С.А.	342
УПРАВЛІННЯ ХАРЧОВИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ: ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ	
Немченко В.В., Немченко Г.В.	344

СЕКЦІЯ «МАРКЕТИНГ, ПІДПРИЄМНИЦТВО І ТОРГІВЛЯ»

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОСУВАННЯ МОЛОЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УМОВАХ СУЧАСНОГО РИНКУ	
Мардар М.Р., Памбук С.А., Лозовська Г.М.	346
КАПІТАЛЬНІ ВКЛАДЕННЯ ТА ЇХ РОЛЬ У РОЗВИТКУ МАЛОГО І СЕРЕДНЬОГО АГРАРНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА	
Бахчиванжи Л.А., Євтушок О.В., Значек Р.Р.	348